№ 9. Miechów, dnia 31 marca 1920 r. Rok I

Cena pojedyńczego numeru 2 Mk.
Prenumeratę przyjmują:
Starostwo, Magistraty i Urzędy gminne

OGŁOSZENIA:
Za całą stronę. . . . 250 Mk.
1/2 strony . . . . 125 „
1/4 „ . . . . 65 „
za wiersz petitowy 1 „ 35 f.

# GAZETA URZĘDOWA
## POWIATU MIECHOWSKIEGO.

Wychodzi raz na tydzień. Redakcja i Administracja w Starostwie w Miechowie.

Treść numeru:

89. Okólnik w sprawie odwołania ogłoszonego w № 2 „Gazety Urzędowej“ cennika drzewa budulcowego i opałowego.
90. Okólnik w sprawie wykonywania poleceń i wyroków władz Sądowych przez gminy.
91. Okólnik w sprawie emigracji robotników do Górnego Śląska.
92. Ogłoszenie w sprawie rozbiórki okopów, wybudowanych przez wojska polskie.
93. Ogłoszenie w sprawie sposobu wypłaty należytości za podwody i robociznę ludności cywilnej, zatrudnionej przy robotach fortyfikacyjnych.
94. Ogłoszenie w sprawie oferty Domu Handlowego w Zurychu na dostawę szkła, gwoździ, okuć do drzwi i okien.
95. Okólnik w prawie legalizowania dokumentów, wystawionych w kraju, a przeznaczonych do użycia za granicą.
96. Ogłoszenie w sprawie skradzionych Fryderykowi Rozenbergowi dokumentów.
97. Protokół V-go posiedzenia Sejmiku Powiatowego.
98. Artykuł D-ra Olszewskiego o chorobie „Hiszpanka“ (c.d.)
Ogłoszenia.

## DZIAŁ URZĘDOWY

### 89

L. 688/II. / 2

Miechów, dnia 27 marca 1920 r.

### OKÓLNIK

do Magistratów i Urzędów gminnych w powiecie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, reskryptem z dnia 5 marca 1920 r. Nr. A. O. 640/1 uchyliło okólnik Starostwa z dnia 20 stycznia 1920 r. L. 688/1—II, umieszczony w Nr. 2 poz. 17 „Gazety Urzędowej“ powiatu Miechowskiego z 23 stycznia b. r. z następujących powodów:

Art. 1 ustawy z dnia 28 lutego r. ub. (Dz. Pr. P. P. Nr. 20 poz. 229) stanowi, że celem umożliwienia ludności zaopatrzenia w drzewo budulcowe i opałowe upoważnia się Rząd do wydawania drzewa dla celów w punktach a) i b) tegoż artykułu wymienionych, artykuł zaś 2 powołanej ustawy głosi, że na uzyskanie potrzebnego zapasu drzewa, rząd ma prawo przeznaczyć drzewo z lasów państwowych, jak rownież dokonywać zajęcia w lasach prywatnych po cenach ustanowionych przez Rząd.

Opierając się na powyższym artykule (2) ustawy Sejmowej z dnia 28 lutego ub. r. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych wydał rozporządzenie w dniu 15 lipca r. ub. w porozumieniu z Ministerstwem Robót Publicznych oraz Ministrem Skarbu, ustalające ceny maksymalne na drzewo (Monitor Polski Nr. 161).

Rozporządzenie powyższe należy interpretować w związku z art. 2 ustawy z dnia 28 lutego w ten sposób, że maksymalne ceny drzewa, ustanowione w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 lipca r. ub. dotyczą wyłącznie drzewa zajmowanego przez Rząd, a przeznaczonego na cele w punktach a) i b) art. 1 ustawy z dnia 28 lutego r. ub. wymienione.

O tem zawiadamiam wskutek pisma Prezydjum Województwa Kieleckiego, z dn. 17 marca 1920 roku L. Pr. 679/1—I z poleceniem ogłoszenia powyższych postanowień.

Starosta:
J. WIECZOREK

## 90

L. 1257/I.
I.

Miechów, dnia 23 marca 1920 r.

### OKÓLNIK

Do Panów Wójtów
w powiecie.

Stosownie do pisma Województwa Kieleckiego z dnia 6 marca 1920 r. L. Sm. 68/III. — I. i zgodnie z pismem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. S. G. 172/1 z dnia 2 marca 1920 r. przypominam PP. Wójtom, że na podstawie art. 217 organizacji Zarządu Gub. Król. Pol. (art 25 ust. o samorządzie gminnym z r. 1864) Wójci obowiązani są bezwarunkowo wypełniać wszelkie polecenia władz sądowych w zakresie przysługujących tym władzom atrybucji, pod rygorem osobistej odpowiedzialności dyscyplinarnej za niedbalstwo lub opieszałość w terminowem tych zleceń wykonaniu.

Polecam dalej PP. Wójtom, aby w myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23 kwietnia 1919 r. Dzien. Urzęd. Min. Spr. Wewn. z dnia 1 maja 1919 r. poz. 396 pkt. 2 bezzwłocznie doręczali adresatom pisma sądowe i przedkładali dowody doręczenia sądom przed terminem stawiennictwa, przez sąd wyznaczonym.

Winnych niedbalstwu i opieszałości w doręczaniu wezwań sądowych i wykonywania wyroków sądowych, pociągnę do surowej odpowiedzialności.

Starosta:
J. WIECZOREK.

---

## 91

L. 89/P.

Miechów, dn. 24 marca 1920 r.

### Okólnik

Do Magistratów i Urzędów gminnych
i Urzędów Parafjalnych
w powiecie.

Doszło do wiadomości Województwa, że w obecnym czasie przebywają na Górnym Śląsku całe masy robotników z b. Kongresówki, obdarci, bosi, i głodni, którzy przyjechawszy na Górny Śląsk w poszukiwaniu pracy, takowej nie znajdują i zmuszeni są żebrać.

Ze względu na akcję plebiscytową, jakoteż ze względu na to, że włóczący się robotnicy po Górnym Śląsku rekrutują się prawie wyłącznie z tak zwanych robotników sezonowych rolnych z powiatów Województwa, zechcą pp. Burmistrz i Wójci gmin, tudzież Urzędy Parafjalne wpłynąć odpowiednio na interesowanych robotników, pouczając ich przytem, że na Górnym Śląsku robotników rolnych nie potrzeba i że wobec tego nikt z robotników na Górny Śląsk przepuszczony nie będzie, natomiast każdy z nich odesłany będzie na swój koszt do miejsca zamieszkania.

Województwo poczyniło starania, ażeby robotników rolnych można było wysłać do b. zaboru pruskiego t. j. w Poznańskie i na Pomorze.

Starosta:
J. WIECZOREK.

---

## 92

L. 1259/I
I.

Miechów, dnia 20 marca 1920 r.

### OGŁOSZENIE.

Dowództwo Okręgu Generalnego, Oddział Inżynierji wojskowej i Saperów w Kielcach, pismem z dnia 12 marca 1920 r. Ldz. 1639/20 III. B. w sprawie rozbiórki okopów, wybudowanych przez wojska polskie, podaje do wiadomości i dalszego użytku że zgodnie z rozporządzeniem Dep. III. Ministerstwa Spraw Wojskowych L. 1720/T. I. z dnia 1 marca 1920 r. wszystkie okopy, wybudowane przez wojska polskie, w celu obrony granicy zachodniej mogą być obecnie zasypane, a istniejące przy nich budowle i urządzenia rozebrane.

Powyższe ma być uskutecznione następująco:

1) rowy strzeleckie, mają być zasypane przez zainteresowaną ludność cywilną bez zapłaty ze strony Ministerstwa Spraw Wojskowych;

2) przeszkody sztuczne i inne budowy będą rozebrane przez Oddział Inż. Woj. i Sap. przy pomocy wynajmowanych robotników;

3) rozbiórkę budowli fortyfikacyjnych i zasypywanie okopów, zaprojektowanym jest uskutecznić w terminie, możliwie najrychlejszym, by uniknąć ewentualnych strat terenów, nadających się do uprawy rolnej.

Wszystkie materjały uzyskane od rozbiórki, jak to: drut kolczasty i gładki, paliki drewniane i metalowe, żerdzie klamerki, belki drewniane i inne stanowią własność wojskową i będą zdeponowane przez Oddział Inż. Wojen. i Sap. w miejscach i przez oficerów przez niego wyznaczonych.

Uzyskiwane zaś podczas zasypywania okopów, podczas ewentualnej nieobecności oficera materjały winny być zdeponowane, pod nadzorem najbliższych miejscowych władz cywilnych t. j. Magistratów, względnie Urzędów gminnych i następnie mają być przejęte przez Oddział Inż. Wojen. i Saperów.

Zaznaczam, że materjały, o których wyżej mowa stanowią własność wojskową.

Starosta:
J. WIECZOREK.

93

L. 1079/I.
I.

Miechów, dnia 13 marca 1920 r.

**OGŁOSZENIE**

Do Magistratów i Urzędów gminnych w powiecie.

Podaję do wiadomości zamieszczone niżej pismo Dowództwa Okręgu Generalnego w Kielcach, Oddział Inż. Wojsk. i Sap. z dnia 10 lutego 1920 r. L. 997/20 III. B. w sprawie sposobu wypłaty należytości za podwody i robociznę ludności cywilnej zatrudnionej przy robotach fortyfikacyjnych następującej treści:

Celem uniknięcia skarg i ewentualnych nadużyć przy wypłacie ludności cywilnej należytości za roboty, które prowadzi Oddział Inż. i Sap. — zapłatę za nie projektuje się uskutecznić następująco:

1. za roboty drobne, trwające 1 — 2 dni, lub za jednorazowe przewózki natychmiast po ich uskutecznieniu, na ręce zainteresowanego i tylko w miarę możności w obecności przedstawicieli władz samorządowych lub administracyjnych gminy.

2. przy robotach zaś, trwających w danej miejscowości dłuższy czas wypłata ma być uskuteczniona w sobotę w urzędzie gminnym w obecności przedstawiciela władzy samorządowej lub administracyjnej, który stwierdza swą obecność przy wypłacie z oznaczeniem wypłaconej w jego obecności sumy nadpisem na liście płatniczej lub rachunkach.

3. sumy należne robotnikom, ktòrzy nie zgłosili się w dniu wypłaty, mają być przekazywane wraz z imienną listą i wyszczególnieniem ile każdemu z nich należy się Urzędowi gminnemu, który stwierdza odbiór nadpisem na liście płatniczej i jest obowiązanym dalsze w sposób właściwy uskutecznić.

4. wszelkie wyjaśnienia w sprawie cen, sposobów, zapłaty kierownicy robòt względnie delegowani oficerowie mają wyjaśniać ludności cywilnej drogą przez Urzędy gminne w sposób tam przyjęty.

Starosta:
J. WIECZOREK.

94

L. 1297/I.
I.

Miechów, dnia 22 marca 1920 r.

**OGŁOSZENIE.**

Ministerstwo Robót Publicznych Wydział Kooperatyw pismem Nr 5-665 oznajmia, że Dom Handlowy Polski w Zurichu inż. Bolesława Sobańskiego złożył tu ofertę na dostawę z zagranicy szkła, gwoździ, okuć do drzwi i okien oraz cementu, przyjmując w ofercie tej za zasadę, że materjały te jest skłonny oddawać Stowarzyszeniom budowlanym w stosunku do krajowych cen rynkowych o 30% taniej.

Wydział Kooperatyw uważając ofertę tę za zupełnie korzystną, zwraca się do Zarządu tutejszych Stowarzyszeń Budowlanych, o jaknajrychlejsze przedstawienie mu zapotrzebowania na powyższe materjały i w stosunku do ilości i rodzaju tych materjałów, złożenie odpowiedniej zaliczki wraz z zamówieniem.

Starosta:
J. WIECZOREK.

82

L. 1285/I.
I

Miechów dnia 27 marca 1920 r.

**Okólnik**

Do Magistratów i Urzędów gminnych w powiecie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych pismem z dnia 27 lutego 1920 r. Nr. A. O. 641/1 podaje następujące wskazówki, których należy trzymać się przy legalizowaniu dokumentów, wystawianych w kraju, a przeznaczonych do użycia za granicą:

1) Wszelkie poświadczenia władz administracyjnych polskich winny być sporządzane tylko w języku polskim. Interesowany, o ile tego zachodzi potrzeba, ma się sam postarać o wierzytelny, przez zaprzysięgłego tłomacza dokonany przekład polskiego tekstu poświadczenia na język obcy.

2) Wójt (Burmistrz) stwierdza tylko autentyczność podpisu, poświadczenie zaś podpisu Wójta —Starosta.

Stwierdzenie natomiast zdolności do działań prawnych, oraz fakt, iż akt wystawionym został przez interesowanego z wolnej woli i ze zrozumieniem, należy do zakresu czynności notarjuszów.

3) Akta prawne, zdziałane na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, muszą być sporządzane według przepisów prawnych na obszarze tym obowiązującym („locus regit actum").

Wobec powyższego, o ile idzie o poświadczenie podpisu osoby, która akt sporządza, poświadczenie to powinno opiewać mniej więcej, jak następuje:

Niniejszem stwierdzam, że położony podpis .................... został uczyniony w mojej obecności, własnoręcznie przez znaną mi osobiście .................... zamieszkałą .................... (lub, o ile osoba nie jest znaną osobiście) przez .................... zamieszkałą .................... która dla stwierdzenia swej identyczności okazała taki a taki dowód.

O ile idzie o podpisy, uczynione za niepiśmienną, poświadczenie winno opiewać:

Niniejszem stwierdzam, że za niepiśmienną .................... znaną mi osobiście (lub która okazała mi taki a taki dowód swej identyczności, o ile mu jest nie znaną osobiście) zamieszkałą .................... na własną jej o to wyrażoną w mojej obecności prośbę podpisali własnoręcznie .................... znani mi osobiście (lub którzy okazali taki a taki dowód).

Natomiast w takiem poświadczeniu nie powinno być mowy o treści aktu i o zdolności osoby akt ten sporządzającej do działań prawnych.

Na akcie notarjalnym, przed notarjuszem sporządzonym zbyteczne się staje poświadczenie władz administracyjnych; jedynie podpis notarjusza ulega poświadczeniu przez Prezesa Sądu, podpis zaś tego ostatniego przez Ministra Sprawiedliwości.

Podając powyższe wskazówki do wiadomości polecam pp. Burmistrzom i Wójtom ściśle stosować się do nich.

Starosta:
J. WIECZOREK.

---

95

L. 1273/I.
I.

Miechów, dnia 22 marca 1920 r.

## OGŁOSZENIE.

W celu zapobieżenia ewentualnym nadużyciom, podaję do wiadomości iż obywatelowi estońskiemu Fryderykowi Rosenbergowi, w drodze z Ukrainy przez Warszawę i Gdańsk do Rewla zostały skradzione w Libawie, między innemi następujące dokumenty:

1) paszport bezterminowy L. 191. wydany w marcu 1919 r. na imię Fryderyka Frycowicza Rozenberga, przez Sąd Okręgowy w Symferopolu.

2) Zaświadczenie Magistratu w Teilitis (Estonja) z r. 1916. ustalające jego zawód i narodowość, wydane Rosenbergowi, wskutek jego wstąpienia do służby wojskowej.

Starosta:
J. WIECZOREK.

---

## DZIAŁ SAMORZĄDOWY.

96

### PROTOKÓŁ

IV-go posiedzenia Sejmiku powiatu Miechowskiego, wybranego na zasadzie Dekretu o Tymcz. Ord. Wybor. do Sejmików Powiatowych z dn. 5/XII 1918 r. (Dz. Pr. Nr. 19 poz. 51), odbytego w dniu 29-go grudnia 1919 r. o godz. 10-ej rano w Miechowie w sali obrad Sejmiku.

**Obecni:**

Przewodniczący p. Starosta Jan Wieczorek Członkowie: 1) Bajołek Paweł, 2) Brykalski Jan syn Sebastjana, 3) Burdel Jan, 4) Caba Piotr, 5) Dróżdż Karol, 6) Dyląg Ludwik, 7) Gorczyca Jan, 8) Gwiazda Jakób, 9) Grzywnowicz Wojciech, 10) Haber Michał, 11) Jaros Karol, 12) Jarosz Józef, 13) Jędruch Franciszek, 14) Jędrychowski Michał, 15) Kapusta Franciszek, 16) Klimek Paweł 17) Kłosowski Piotr, 18) Kozioł Jan, 19) Kurpik Wojciech' 20) Kurbiel Franciszek, 21) Łakomski Stanisław, 22) Makowski Karol, 23) Malara Jan, 24) Małupa Jakób, 25) Markiewicz Piotr, 26) Marzec Stanisław, 27) Niemiec Stefan, 28) Nowak Paweł, 29) Prześlica Jakób, 30) Pycia Walenty, 31) Rączka Jakób 32) Sarnowicz Władysław, 33) Ścigaj Wojciech, 34) Seweryn Józef, 35) Smoczyński Stanisław, 36) Żabicki Jan i 37) Ziętara Jakób.

**Nieobecni:**

1) Dziura Jan, 2) Głowa Wojciech, 3) Sadowski Andrzej, 4) Sendek Franciszek, 5) Skrzypiciel Juljan, 6) Środosz Piotr, 7) Walczak Piotr, 8) Węgiel Marcin, 9) Wojtaszek Jan i 10) Wołoszyn Kasper nieusprawiedliwieni.

1) Stryszewski Ignacy usprawiedliwiony.

Przewodniczący po zagajeniu posiedzenia i stwierdzeniu obecności członków odczytał porządek dzienny, który przyjęto według następującej kolejności spraw:

**Porządek dzienny.**

1) Odczytanie protokółu z ostatnich posiedzeń Wydziału i Sejmiku Powiatowego,

2) Przejęcie szpitala Św. Anny w Miechowie i zakładów dobroczynnych w Zarząd Sejmiku.

3) Zmiany i poprawki w budżecie.

4) Zaciągnięcie pożyczki 300.000 kor. na utrzymanie dróg.

5) Zaciągnięcie pożyczki 350.000 kor na kupno 2ch samochodów.

6) Wybór 16 kandydatów na ławników do Sądu Okręgowego w Kielcach.

7) Założenie biura handlowego przy Sejmiku.

8) Podniesienie o 100% oszacowania budynków miejskich i dworskich.

9) Kursy dla analfabetów.

10) Wolne wnioski.

**1) Odczytanie protokółów z posiedzeń Sejmiku i Wydziału Powiatowego.**

Odczytanie protokółu z ostatnich posiedzeń Sejmiku i Wydziału Powiatowego przyjęto bez poprawek do wiadomości.

**Nagłe wnioski i interpelacje.**

P. Gwiazda zapytuje, czy są uregulowane ceny drzewa w lasach prywatnych. Wyjaśnienia udzielił p. Przewodniczący.

**2) Przejęcie szpitala Św. Anny w Miechowie przez Sejmik Pow.**

Sekretarz Sejmiku odczytał pismo Min. Spr. Wewnętrznych z dn. 4 października 1919 Nr. S. M. 1877/2 w sprawie przejęcia przez Związek Komunalny od Rad Dobroczynności Publicznej działu sanitarnego wraz z całym majątkiem. Przeciw zamierzonej zmianie Zarządu szpitala Św. Anny w Miechowie wystąpiła Rada m. Miechowa i uchwałami z dn. 30 października i 3 listopada 1919 r. zgłosiła swoje pretensje do własności tegoż szpitala. Wydział Pow. na posiedzeniu w dniu 22 listopada 1919 r. pretensji tych nie uznał i postawił wniosek, aby Sejmik pow. Miechowskiego uchwalił w jak najkrótszym czasie przejąć szpital Św. Anny w Miechowie wraz z całym majątkiem w swój zarząd.

Ponieważ m. Miechów nie ma dotychczas swych przedstawicieli w Sejmiku Pow. przeto Rada miejska delegowała na dzisiejsze posiedzenie Sejmiku dwóch reprezentantów w osobach radnych p. p. Jędrzejowskiego i Wiśnickiego, a to celem udzielenia potrzebnych wyjaśnień i umotywowania praw miasta do wymienionego szpitala. Wobec tego Przewodniczący udzielił głosu delegatowi Rady miejskiej p. Wiśnickiemu, który zaznaczył, że grunt, na którym stoją zabudowania szpitalne jest własnością gromadzką — miejską i że według orzeczenia zastępcy Przewodniczącego Rady Dobroczynności Gubernialnej p. Jeziorowskiego, szpital Miechowski jest miejskim, na co wskazuje też pewne prawo zwyczajowe, a mianowicie: że Zarząd szpitala spoczywał zawsze w rękach mieszkańców m. Miechowa.

Nad tą sprawą wyłoniła się obszerna dyksusja, w której przemawiali pp. Jarosz, Dr. Olszewski, Małupa, Sarnowicz i inni zbijając wywody p. Wiśnickiego, wreszcie na wniosek p. Sarnowicza uchwalono zamknąć dyskusję.

Przewodniczący zreasumowawszy wywody mówców poddał pod głosowanie wniosek Wydziału Pow. z dn. 22 listopada który przyjęto jednogłośnie następującą uchwałą Nr. 104.

Sejmik Pow. przejmuje szpital Św. Anny w Miechowie wraz z całym jego majątkiem od Pow. Rady Dobr. Publ. w swój zarząd i pod swoją opiekę.

P. Wiśnicki imieniem Rady m. Miechowa zgłasza protest przeciw tej uchwale i prosi o zaprokółowanie tegoż. Przewodniczący wyjaśnił następnie, że szpital Św. Anny w Miechowie przedstawia majątek wartości około 5-ciu milionów koron, należy przeto bardzo dokładnie zastanowić się nad przyszłym jego zarządem, aby majątek szpitala nie był narażony na szkodę, lecz przeciwnie, by instytucja ta pod opiekę Sejmiku nadal pod każdym względem pomyślnie się rozwijała. Potem przedstawił cały szereg wniosków Komisji Sanitarnej, uchwalonych na posiedzeniu w dn. 23 grudnia b. r. w sprawie gospodarki zarządu szpitala. Bezpośrednią kontrolę nad gospodarką szpitala ma wykonywać Sejmikowa Kom. Sanitarna, która uchwaliła kooptować do swego składu pp. Tadeusza Lecha i ks. Zapałowskiego z Miechowa. Po dłuższej dyskusji na wniosek p. Jarosza powziął 30 głosami przeciw 2 uchwałę Nr. 105. Bezpośrednią kontrolę nad gospodarką i zarządem szpitala Św. Anny w Miechowie wykonywa z ramienia Sejmiku Komisja Sanitarna, która powiększa się o 3-ch członków, pochodzących z wyboru. Wobec tego przystąpiono do wyboru dalszych 3-ch członków Komisji Sanitarnej za pomocą kartek. Oddano głosów 36. Z tego otrzymali p. Drzewiecki Inspektor Rady Szkol. Okr. w Miechowie 16 głosów, p. Józef Saski dzierżawca folwarku w Poradowie 25, p. Józef Jarosz członek Sejmiku 25, p. Tadeusz Lech Dyrektor gimnazjalny 27, p. Stefan Niemiec członek Sejmiku 15 głosów. Wobec tego zostali wybrani: pp. Józef Jarosz, Józef Saski i Tadeusz Lech.

Następnie Sejmik uchwalił jednogłośnie następące wnioski Komisji Sanitarnej: Uchwałą Nr. 106 stanowisko dyrektora Szpitala obsadza Wydział Pow. na wniosek Kom. Sanitarnej.

Dyrektor lekarz jest odpowiedzialny na zewnątrz

za prowadzenie szpitala pod względem sanitarnym i gospodarczym, przed Komisją Sanitarną Sejmiku Pow. Jest on przełożonym całego personelu i jako taki kontroluje działalność wszystkich pracowników. Ma nadzór nad gospodarką szpitala, która będzie prowadzoną w myśl zasad uchwalonych przez Sejmik. Ma nadzór nad prowadzeniem kancelarji sprawdza rachunki i prowadzi kasę.

Z działalności szpitala składa sprawozdanie miesięczne przed Komisją Sanitarną. Dyrektor przeprowadza samodzielnie wszystkie wydatki objęte budżetem, wydatki zaś inne przekazuje Komisji Sanitarnej do zatwierdzenia.

Dotychczasowy personel pozostaje nadal w szpitalu. Wszelkie zmiany w personelu przeprowadza Komisja Sanitarna na wniosek dyrektora.

Służbę niższą, przyjmuje i zwalnia dyrektor, lekarza, felczera, sekretarza i siostry miłosierdzia przyjmuje i uwalnia na wniosek Komisji Sanitarnej Wydział Powiatowy.

Na przeprowadzenie drobnych zmian w gospodarstwie szpitala musi uzyskać dyrektor zezwolenia Komisji Sanitarnej, zmiany ważniejsze wymagają uprzedniego pozwolenia Sejmiku.

Dalsze wnioski Komisji Sanitarnej odnoszące się do szczegółów gospodarki szpitalnej przekazano, na wniosek p. Gwiazdy, do opracowania Wydziałowi Powiatowemu.

W końcu p. Przewodniczący podkreślił obywatelską i skuteczną pracę, położoną przez dotychczasowy Zarząd Rady Dobr. Publ. i Siostry Miłosierdzia około rozwoju szpitala i stawia następujący wniosek, który Sejmik uchwalił przez aklamację Nr. 107 uchwały.

Sejmik Pow. wyraża uznanie Zarządowi Rady Dobr. Publ. i Siostrom Miłosierdzia, a w szczególności Przełożonej Sióstr p. Paulinie Lipińskiej za ofiarną i skuteczną pracę podjętą i prowadzoną dla dobra i rozwoju szpitala Św. Anny w Miechowie.

Wobec spóźnionej pory Przewodniczący odroczył dalszy ciąg posiedzenia na dzień 2 stycznia 1920 r.

DNIA 2-GO STYCZNIA 1920 ROKU.

Dalszy ciąg posiedzenia z dn. 29 grudnia 1919 roku.

Obecni:

Przewodniczacy p. Starosta Jan Wieczorek, Członkowie: 1. Bajołek Paweł, 2. Brykalski Jan syn Sebastjana, 3. Caba Piotr, 4. Dróżdż Karol, 5. Dyląg Ludwik 6. Gorczyca Jan, 7, Gwiazda Jakób; 8. Haber Michał, 9. Jaros Karol,'10. Jarosz Józef, 11. Jędruch Franciszek, 12. Jędrychowski Michał, 13. Kapusta Franciszek, 14. Kłosowski Piotr, 15. Kozioł Jan, 16. Kurpik Wojciech, 17. Kurbiel Franciszek, 18. Łakomski Stanisław, 19. Makowski Karol, 20. Malara Jan' 21. Małupa Jakób, 22. Markiewicz Piotr, 23. Marzec Stanisław, 24. Niemiec Stefan, 25. Nowak Paweł, 26. Prześlica Jakób, 27. Pycia Walenty, 28. Rączka Jakób, 29. Ścigaj Wojciech, 30. Seweryn Józef, 31. Smoczyński Stanisław, 32. Stryszewski Ignacy, 33. Węgiel Marcin, 34. Wołoszyn Kasper.

Nieobecni:

1. Burdel Jan, 2. Klimek Paweł, 3. Sadowski Andrzej, 4. Sendek Franciszek, 5. Żabicki Jan i 6 Ziętara Jakób nieusprawiedliwieni.

1. Dziura Jan, 2. Głowa Wojciech, 3. Grzywnowicz Wojciech, 4. Sarnowicz Władysław, 5. Skrzypiciel Juljan, 6. Srokosz Piotr, 7. Walczak Piotr, 8. Wojtaszek Jan usprawiedliwieni.

Przewodniczący po stwierdzeniu obecności członków podał do wiadomości zebranym nagły wniosek p. Stefana Niemca i tow. w sprawie nieodpowiedniego przydziału drzewa przez Pow. Kom. Roz. Drzewa mieszkańcom wsi Książniczki gm. Michałowice, którzy zostali zniszczeni przez działania wojenne, Sejmik uchwalił sprawę tę rozpatrzeć po wyczerpaniu porządku dziennego.

Następnie Sekretarz Sejmiku przedłożył sprawę utrzymania sierot w schronisku w Brzesku-Nowem gm. Gruszów, gdzie jest ulokowanych 54 sierot od 3-ch do 14-stu lat.

Ponieważ Sejmik nie może rozpraszać swej pracy, przeto stawia wniosek, aby Sejmik Pow. oddał zarząd i bezpośrednią opiekę nad powyższem schroniskiem Powiatowej Radzie Opiekuńczej, a natomiast udzielił na rzecz tego schroniska odpowiednich subwencji w ramach budżetu.

Po przeprowadzeniu dłuższej dyskusji Sejmik Pow. na wniosek p. Rączki powziął jednogłośnie uchwałę Nr. 108. „Zarząd i opiekę nad schroniskiem w Nowem-Brzesku Sejmik Pow. przekazuje R. O. P. tymczasowo aż do uzupełnienia tegoż delegatami Rad gminnych z których łona zostanie wybrany Komitet do opieki nad Sierocińcem, o ile do R. O. P. nie wejdą przedstawiciele z Rad gminnych, wówczas Sejmik wydeleguje swych przedstawicieli do R. O. P., którzy obejmą opiekę nad przyszłym sierocińcem".

W sprawie przytułku starców Św. Barbary w Miechowie, po dłuższej dyskusji Sejmik Pow. pow-

ział jednogłośnie następującą uchwałę Nr. 109 Sejmik Pow. nie może przejąć pod swój zarząd przytułku starców Św. Barbary w Miechowie, albowiem tenże zapisany jest jako własność parafji. Przytułków takich jest kilka w powiecie i należałoby, przeto wszystkie przejąć w utrzymanie Sejmiku czcmu na przeszkodzie stoi stan budżetu.

3. Zmiany i poprawki w budżecie.

Wskutek pisma Min. Spr. Wewn. z dn. 9/IX-19 Nr. S. F. 10104/1, Wydział Pow. na posiedzeniu z dn. 22 i 23 listopada 1919 r. poczynił zmiany w budżecie. Na wniosek p. Jakóba Małupy wzięto pod uwagę najpierw rozchody, w szczególności:

DZIAŁ A.

Tyt. I. Koszta administracyjne.

Pod krótkiej dyskusji Sejmik powziął 25 głosami przeciw 7 zgodnie z wnioskiem Wydziału Pow. z dn. 22 i 23 listopada 1919 r. uchwałę Nr. 110.

Urzędników Wydziału Pow. należy zrównać z poborami urzędników państwowych i przydzielić do odpowiednich klas, a mianowicie:

1) Sekretarza Sejmiku i Inspektora Samorządu gminnego przydziela się do VII kategorji płac, pomocnika Sekretarza do IX kat., Kancelistkę do X, Maszynistkę do IX kat., woźnego zrównać z poborami woźnego przy władzach państwowych, począwszy od dnia 1-go listopada 1919 r.

Par. 2 djety i rozjazdy.

Sejmik uchwalił podnieść do kwoty 70.000 K.

Par. 3. a i b uchwalono według propozycji Wydziału.

Tyt. 2. Dobroczynności.

Sejmik uchwalił jednogłośnie bez dyskusji w myśl propozycji Wydziału.

Tyt. 3, Zdrowotność.

Po krótkiej dyskusji Sejmik uchwalił jednogłośnie w myśl propozycji Wydziału.

Tyt. 4. Szkolnictwo i oświata.

Przy uchwaleniu § 7 poszczególni członkowie krytykowali sposób nauczania przez niektórych nauczycieli i ich stosunek do Dozorów Szkol. Po dyskusji tej wniosek Wydziału Pow. jednogłośnie uchwalono.

Par. 8. Na szkolnictwo „średnie".

Nad tym paragrafem rozwinęła się szersza dyskusja, poczem na wniosek p. Jarosza uchwalono subwencję na szkolnictwo średnie w myśl wniosku Wydziału Pow. t. j. w wysokości 60.000 K,

P. Kozioł porusza sprawę budowy gmachu na gimnazjum w Miechowie.

Po dyskusji nad tą sprawą powziął Sejmik jednogłośnie uchwałę Nr. 111. Sejmik Pow. poleca Wydziałowi Pow. obmyśleć środki na budowę gimnazjum w Miechowie

Par. 9. Szkolnictwo zawodowe.

Uchwała Nr. 112, punkt (a) Sejmik uchwalił 27 głosami przeciw 5 gł. z tem że w myśl poprzedniej uchwały Sejmiku z dnia 24 czerwca 1919 r. ktora nie była zaprotokułowana, szkoła rzemieślnicza ma być otwarta w Luborzycy.

Uchwała Nr. 113 punkt. 6) uchwalono 22 głosami przeciw 10, z tem, że Wydział Pow. poczyni starania, aby szkoła rolnicza męzka była otwarta w Kacicach.

Uchwała Nr. 114 punkt c) przy punkcie tym wznowiono uchwałę z dnia 24 czerwca, która również nie była zaprotokułowana, aby Komisja złożona z pp. Kurbiela, Kapusty, Seweryna, Brykalskiego oraz inżyniera powiatowego zbadała zabudowania gospodarskie w Prandocinie, Szczepanowicach i Więcławicach, a po zbadaniu przedstawiła odpowiedni wniosek, gdzie należałoby szkołę dla gospodyń wiejskich otworzyć. Uchwała zapadła 22 głosami przeciw 9 gł.

Punkt d) Kurs weterynaryjny skreślono. W dyskusji nad tym punktem poszczególni członkowie Sejmiku żalili się na nietaktowne zachowanie się weterynarza powiatowego przy Komisji poboru koni. (c. d. n.)

Przewodniczący:
J. WIECZOREK m. p.

Sekretarz:
ST. KRÓL m. p.

## DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

### 98

### EPIDEMJA
# „HISZPANKA".

(Ciąg dalszy)

### Zapobieganie.

Rzeczą jest jasną, że przy tego rodzaju wielkiej pandemji, która w krótkim czasie zdążyła obiedz cały świat — zwykłe sposoby stosowane w walce z chorobami zakaźnemi, jak: odosobnianie chorych (izolacja), umieszczanie w szpitalach, zamykanie szkół, zgromadzeń i t. p. nawet w zwykłych warunkach życia powszedniego, a nie w dzisiejszych — nie dadzą się nawet pomyśleć a cóż dopiero wykonać! Muszę jednak zaznaczyć, że gdybyśmy zechcieli z jednej stony zachować większą ostrożność przy stykaniu się z chorymi i ozdrowieńcami, którzy jeszcze przez pewien czas mogą zara-

żac (około 10 dni) — niestety wielu jeszcze ludzi wogóle w możliwość w zarażenie się nie wierzy, a z drugiej—choćby zastosować zwykły sposób, jaki sam mimowoli nasuwa się, t. j. płukanie pierwszym lepszym środkiem odkażającym ust i gardła. Sposób ten zastosował w czasie letniej epidemji hiszpanki jeden z lekarzy w Alwerni (pod Krakowem).

Pisze on, że mimo iż miał 700 chorych na hiszpankę, mimo 10 godzinnego nieraz przebywania we wsi, mieszkańcy których prawie wszyscy leżeli pokotem na hiszpankę — ani on, ani cała jego rodzina, stosując taki niewinny środek — nie ulegli zachorowaniu. W praktyce dziś jeszcze jednak większa część ludności nie codzień myje twarz i ręce, pomijając inne części ciała— to też codzienne płukanie ust, jako środek nietylko zapobiegawszy przeciwko hiszpance i wielu innym chorobom, ale konieczny środek hygieniczny — długo jeszcze pozozostanie w krainie marzeń. (I nie oto też w zasadzie mi chodzi, mam zupełnie co innego na myśli. Jeśli przy obecnym stanie środków zapobiegawczych i powszechnej obojętności o zdrowie, nie jesteśmy w możności zupełnie uchylić gwałtowne szerzenie się chorób zakaźnych wogóle, a hiszpanki w szczególności, to jednak, przyjmując ją, jako zło konieczne, „czyli chorując, wytężmy wszystkie siły, aby mniej umierać. Jako fakt niezbity przytoczyć można, że do dziś dnia nie nauczyliśmy się jeszcze żyć higienicznie, a tembardziej chorować. Nic więc dziwnego, że przy tylu ujemnych czynnikach dla zdrowia posiew śmierci przeraża obfitością. Śmierć bowiem w chorobie, czyli śmierć przedwczesna jest głównie z sumowaniem się wszelkich błędów jakie przed i w czasie jej trwania popełnili. Nie będę wyłuszczał całego szeregu przyczyn, ale zastanówmy się nad jednym, prawie powszechnem zjawiskiem uporczywego starania się chorych „przełamania lub przechodzenia choroby". Tego rodzaju opatrzne postępowanie z niewinnego nieraz nie domagania czyni groźną i długotrwałą chorobę. Weźmy hiszpankę. Należy ona do tego rodzaju chorób, które „lubią ciepło". Nic też dziwnego, że letnia epidemja w 1918 r. w szpitalu Św. Anny na 23 chorych nie dała ani jednego zgonu, natomiast jesienna na 52 chorych dała 7 zgonów podobnie obecna (61 chorych — 7 zgonów). Dlaczego? Bo letnie epidemje nie dawały tak częstych powikłań przy lekcewarzeniu przez chorych samego zasłabnięcia. Ale jeśli chory w grudniu lub styczniu przy zimnie, lichym wojennym odżywianiu i odzianiu stara się chorobę „przechodzić", a jeszcze ze sztucznem zapałem chwyci się jakiejkolwiek pracy i do tego na zimnej zmiennej pogodzie, płaci za swą lekkomyślność ciężkiem zapaleniem płuc, które często nie jest w stanie zwalczyć. To też na zakończenie takie wysuwam wskazówki: 1) nie udawać zdrowego w czasie poczynającej się jakiejkolwiek choroby, a tembardziej starać się ją przechodzić lub złamać wymyślonym wysiłkiem fizycznym. 2) Pamiętać o tem, że czas i spokój jest najlepszym lekarzem, który, choć czasem niezupełnie pomorze, nigdy jednak nie zaszkodzi. 3) Uwierzyć, że dwa te powyższe wskazania przy hiszpance w większości przypadków wespół z opróżnieniem żołądka jednym z środków czyszczących i środkami napotnymi choćby domowymi (dużo gorącego mleka, kwiatu lipowego, ślazu) a w ostateczności miernymi dawkami środków aptecznych, jak aspiryna i t. d., częstem płukaniem ust i gardła, aby nie zarazić najbliższych — najzupełniej wystarczą celem zwalczenia choroby i uniknięcia ciężkich długotrwałych powikłań tak często wiodących do śmierci.

W ostatnich już czasach Ministerstwo Zdrowia poleca stosowanie surowicy. Odnośne próby przeprowadza lekarz szpitala Św. Anny

Dr. OLSZEWSKI
lekarz powiatowy.

## OGŁOSZENIA:

KAZIMIERZOWI SPIECHOWICZOWI, zamieszkałemu w Miechowie, skradziono w dniu 16 b. m. dokument wojskowy 400 rb. i 600 mk. na stacji w Miechowie.

Dnia 20 sierpnia 1919 r. została przytrzymana we wsi Poradów, gminy Jaksice, klacz gniada, ślepa na prawe oko niewiadomego właściciela. Klacz znajduje się u starszego dozorcy więzienia miasta Miechowa Piotra Kamysza.

Jeżeli w myśl art. 2279 Kodeksu Cywilnego od daty powyższej, prawy właściciel w ciągu lat 3. się nie zgłosi, klacz zostanie sprzedaną w drodze licytacji publicznej.

Drukarnia St. Jeżewskiej w Miechowie.